

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. februar 2019
Kontor: Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Amalie Jensen
Sagsnr.: 2018-0030-1814
Dok.: 1001906

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 198 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. november 2018.

Søren Pape Poulsen

/

Lisbeth Gro Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 198 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren beskrive den hollandske model for retssystemet for unge kriminelle, herunder den kriminelle lavalder på 12 år?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet igennem Udenrigsministeriet indhentet følgende udtalelse fra de nederlandske myndigheder:

”Børn i alderen 12 til 18 år stilles inden for den nederlandske strafferet altid for en såkaldt børnedommer. Dommerne har mulighed for at idømme barnet en straf, og det sker i givet fald næsten altid på basis af ungdomsstraffeloven. Familieretlige sager behandles også af børnedommere, f. eks. hvis et barn skal placeres hos en plejefamilie eller i et børnehjem.

Unge mellem 16 og 23 år behandles nogen gange anderledes. Unge mellem 16 og 17 år kan straffes som en voksen på basis af den ”normale” straffelov, mens unge mellem 18 og 23 år modsat kan straffes på basis af ungdomsstraffeloven. Grunden hertil er efter det oplyste, at unge mellem 16 og 23 år ofte begår kriminalitet, og at man ønsker fleksibilitet i forhold til retsgrundlaget af hensyn til at sikre de bedste muligheder for rehabilitering. På basis af den særlige behandling har børnedommere og ungdomsinstanser mulighed for at skræddersy straf og hjælp. Udgangspunktet for valget mellem ungdomsstraffeloven eller den normale straffelov er den unges psykiske udvikling.

Straffesager mod unge finder næsten altid sted bag lukkede døre. Den unges forældre skal være til stede ved retssagen, hvis den tiltalte unge endnu ikke er fyldt 18 år. Desuden er der ofte en repræsentant fra relevante sociale myndigheder til stede.”

2. Den 29. juni 2018 indgik regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti en politisk aftale om en reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet – ”Alle handlinger har konsekvenser”. Reformen trådte i kraft den 1. januar 2019.

Reformen af indsatsen mod ungdomskriminalitet ændrer måden, hvorpå kriminelle børn og unge mellem 10 og 17 år håndteres i Danmark. Således er det med reformens ikrafttræden et Ungdomskriminalitetsnævn, der træffer afgørelser i sager om børn og unge mellem 10 og 17 år, som er mistænkt for at have begået eller har begået anden alvorlig kriminalitet, og som samtidig har nogle risikofaktorer, der gør dem særligt udsatte for at ende i den hårde

kerne af unge kriminelle. Ungdomskriminalitetsnævnet træffer endvidere afgørelser i sager om børn og unge mellem 10 og 17 år, som er mistænkt for at have begået eller har begået personfarlig kriminalitet.

De redskaber i form af sociale foranstaltninger for børn og unge, der frem til reformens ikrafttræden har været anvendt af kommunerne, vil fortsat blive anvendt i afgørelser truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet, men redskaberne skal med reformen anvendes mere målrettet og konsekvent over for børn og unge, der er i målgruppen for nævnets behandling. Formålet med nævnets afgørelse er til enhver tid at fastsætte foranstaltninger, der kan understøtte barnet eller den unge til en kriminalitetsfri tilværelse.

Ungdomskriminalitetsnævnet sammensættes af en dommer (formand) og en repræsentant fra henholdsvis politiet og kommunen. Nævnsmøderne ledes af en dommer, der har gennemgået særlig efteruddannelse målrettet håndteringen af sager vedrørende den yngre del af målgruppen. I sager vedrørende børn og unge i alderen 10 til 14 år vil Ungdomskriminalitetsnævnet endvidere blive bistået af en børnesagkyndig.

Ungdomskriminalitetsnævnet vil desuden for at kunne skræddersy en helhedsorienteret og målrettet kriminalitetsforebyggende indsats kunne inddrage fagfolk og ressourcepersoner til at tackle de problemstillinger, der er forbundet med barnets eller den unges kriminelle adfærd.

Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser er bindende for barnet eller den unge og for kommunen. Med reformen er der oprettet en ungekriminalforsorg, der gennem sit tilsyn skal sikre, at barnet eller den unge gennemfører nævnets afgørelse, og at kommunen iværksætter de foranstaltninger, der indgår i nævnets afgørelse, således at ingen børn og unge tabes på gulvet.